

РЕШЕНИЕ

№ 21

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **9297** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161, във връзка с чл. 83, ал. 4 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 чрез адв. Н., срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991200004734 / 16. 05. 2012 г., потвърден с Решение № 1781 / 23. 07. 2012 г. на директора на Дирекция „ОУИ” – С..

В жалбата се излагат съображения, че не е извършена задълбочена проверка на случая, като неоткриването на жалбоподателя на адреса, не трябвало да е инцидентно, а следвало да постоянно и трайно, което не било налице. По същество се иска постановяване на съдебно решени, с което се отмени оспорения акт. Претендира разноските по делото.

Ответникът - Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-01-517 / 03. 05. 2012 г. на директора на ТД на НАП С., е разпоредено извършването на проверки на адреса за кореспонденция на определени дружества, между които и [фирма], [населено място].

С резолюция № 222691200014109 / 27. 04. 2012 г. на орган по приходите при ТД на

НАП - С., оправомощен със Заповед № РД-01-38 / 07. 01. 2010 г. на директора на ТД на НАП С., е разпоредено извършването на проверка на [фирма].

С Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991200004734 / 16. 05. 2012 г., е прекратена регистрацията на дружеството, тъй като при извършена проверка на декларирания адрес за кореспонденция, е установено, че задълженото лице, негов представител или пълномощник не могат да бъдат открити. Акта е връчена на 11. 06. 2012 г. и е обжалван с жалба от 21. 06. 2012 г.

С Решение № 1781 / 23. 07. 2012 г. на директора на Дирекция „ОУИ” – С., е потвърден оспорения акт за deregистрация. Решението е връчено на 06. 08 2012 г. и е обжалвано по съдебен ред с жалба вх. № 53-00-714 / 09. 08. 2012 г.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС е дадена възможност на органа по приходите служебно да прекрати регистрацията по ЗДДС на определен данъчен субект, който не може да бъде открит на посочения от него адрес за кореспонденция по реда на ДОПК.

Целта на законодателя е да се санкционират неизправните данъчни субекти, които нееднократно нарушават законовите разпоредби и това води до злоупотреби с ДДС. В конкретния случай, органът по приходите е приел, че е налице основанието по чл. 176, т. 1 от ЗДДС, предвид обстоятелството, че дружеството не е открито на посочения от него адрес за кореспонденция.

Видно от протокол № 14109-1 / 07. 05. 2012 г. и от протокол № 14109-2 / 15. 05. 2012 г., е извършена двукратна проверка на декларирания от дружеството адрес на управление, като липсват табели с фирмено лого, а в същото време не е осъществен контакт с търсеното данъчно задължено лице.

На основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК, протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства.

Съдът счита за неоснователни изложените в жалбата съображения, че дружеството е търсено през кратък период от време, тъй като съобразно изискването на чл. 32, ал. 1 от ДОПК, посещенията на декларирания адрес е през най-малко 7 дни, като в конкретния случай, двете посещения на адреса са през 8 дни.

Видно от представеното (стр. 43) по делото удостоверение за актуално състояние на дружеството жалбоподател, именно този адрес на който са извършвани проверките – С.,[жк], [жилищен адрес] вх. „В”, ет. 4, ап. 11, е бил вписан в Търговския регистър. В същото време са неоснователни доводите, че преди извършването на посещението не направено обаждане на посочения в Търговския регистър телефон на дружеството, тъй като такова изискване за предупреждение няма предвидено в закона.

В случая, е безспорно, че данъчно задълженото лице не е открито на декларирания адрес на управление, което е видно от протоколите за извършени проверки.

На основание чл. 28, ал. 4 от ДОПК, при отсъствие за повече от 30 дни от адреса за кореспонденция законните представители на юридическите лица и едноличните търговци упълномощават лице, на което да се връчват съобщенията и другите актове. В случая дружеството жалбоподател не се е възползвало от тази възможност и не е

упълномощило лице, на което да се връчват съобщенията, а в същото време е безспорно, че същото не е открито на адреса си за управление.

Освен това е видно, че това ненамиране на адреса на управление не е инцидентно, както се твърди в жалбата, тъй като опити за връчване и на самия акт за deregистрация са правени отново на вписания адрес, като отново не е открит представител на дружеството, видно от протоколи от 23. 05. и от 31. 05. 2012 г.

Съдът намира за неоснователни и доводите, че не е спазена докрай процедурата по чл. 32 от ДОПК, като не е изпратено съобщение на посочения от дружеството електронен адрес. Тази процедура се прилага при връчване на съобщения и актове, именно поради което такава е проведена при връчването на самия акт за deregистрация, докато за самото прекратяване на регистрация е необходимо дружеството или негов представител да не е открит за адреса за кореспонденция, за което се извършва единствено проверка дали дружеството пребивава на адреса (удостоверена със съответните протоколи), но не и изпращане на съобщения, което касае друго производство.

Съдът намира, за неоснователни и доводите за липсата на мотиви, тъй като изрично в оспорения акт е посочено, че основанието за deregистрацията е неоткриване на задълженото лице или на негов представител на декларирания адрес за кореспонденция поради което е налице хипотезата на чл. 176, т. 1 от ЗДДС.

Предвид това съдът намира за доказано, че в случая ненамирането на данъчния субект на адреса му за кореспонденция, е в състояние да осуети или пречатства органите по приходите при осъществяването на правомощията им, поради което и представлява нарушение на данъчния закон. Налице са материалноправните предпоставки за прилагането на чл. 106, ал. 2, т. 2, б. „б” от ЗДДС, а с оглед изложеното по-горе, съдът намира, че при упражняването на оперативната си самостоятелност органът постановил процесния акт за deregистрация е действал в съответствие с целта на закона.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт за регистрация по ЗДДС, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер определен съобразно разпоредбите на чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма], [населено място], срещу Акт за deregистрация по ЗДДС № 220991200004734 / 16. 05. 2012 г., потвърден с Решение № 1781 / 23. 07. 2012 г. на директора на Дирекция „ОУИ” – С..

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен

административен съд на Р. Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: